

İYİMSERLİK

İsmet Emre

- Sevgi bahçesinin tohumu umut, çapası iyimserliktir. Umut sevgiyi besler, iyimserlik umudu diri tutar. Sevgiye oksijen taşıyan umut esintisinin yelidir iyimserlik; hafif dokunuşlarla besler, büyütür, dal budak salmasını sağlar ve o dallardan, o umut dallarının uçlarından sevgi çiçekleri açar böylece. Umut yeli kesilince sevgi solmaya başlar, umut esintisi durunca sevgi kurur ve iyimserlik her umut esintisinin zamanın içine yerleştirilmiş küçük kımltılarıdır. Umut yoksa sevgi, iyimserlik yoksa umut yoktur. Bütün sevgilerin ilk adımıdır iyimserlik. Sevgiye yönelik her büyük yolculuğun ilk muharriki...

Bir kereye özgü bile olsa varlık yokluğu yendiğine göre nihai aşamada kazanacak olan hep iyimserliktir. İnsanı var eden ve insan ile var olan, yokluktan kalıcı mevcudiyete dönüşen her kımlıtının fisiltısı biraz da iyimserliği haber verir. Varlık kalıcı ışığı, yokluk geçici karanlığı ima ettiğine göre iyimserliğin bakışları daima varlığa, var olan, var kalana yönelik olacaktır. İyimserlik en kötü havada bile her an güneşin doğuşunu ummaktır. İmkânsızlıktan imkân devşirmek, olmayacak gibi görünenin içinde apansız bir olma ihtimali yerleştirmektir. Katılıkta çözülme, çözümlüştür durulma, ölmüşte bile nefes ummadır iyimserlik. Fırtınadan yel devşirmenin, selden yeşerti beklemenin başka bir adıdır iyimserlik.

Kötümserliğin yönü geriye, geride kalana ve olmamış olana, iyimserliğin yönü ise ileriye, yaklaşıma ve yaklaşıma, olacak olana dönmüktür. Yaşamak, iyimser olmaktır bu sebepten. Yaşamayı ummak iyimserliğin hediyesidir ve elbette yaşam tarafından gönderilen bütün hediyelerin üzerinde iyimserliğin imzası vardır. Yaratıcı zihnin, belleğin, yaratıcı tekâmülün, yaratıcı öznenin çıkış noktası iyimserliktir. Yokluğu yoklayarak oradan bir varlık alanı icat etmek; şimdi, şu an yok gibi görüneni biraz sonra, yakın bir gelecekte varlaştırmak çabasıdır iyimserlik.

Umut ve sevinçle akraba olduğu için iyimserlik aynı zamanda bir güç toplamaktır. İradenin akmaya devam edeceğine dair ilk kıvıltı başlatan iyimserliktir. İlk kıvıltı, ilk kıvılcım, ilk nefes hep iyimserliğin son bir gayretinden ortaya çıkar. Bireylerde de toplumlarda da artık çaresiz gibi görünen ruhsal ve bedensel hastalıklarda, iyileşmeye yönelik ilk sağlıklı hücre, operasyona yönelik ilk neşter iyilik hamuruyla yoğrulmuştur. Bütün iyi şeylerin ilham kaynağıdır iyimserlik. En umutsuz durumda bile bir umut ışığı olacağını haber verir varlığa. Vardır, en zifir karanlığın içinde bile bir şerare imkânı hep vardır ve bunu ummalıdır. Umutsuzluk ölümcül hastalık olarak tahayyül edilirse umut o hastalığa üflenen ilk nefestir.

Uğraşmanın, vazgeçmemenin, sonuna kadar direnmenin, kalıcı sabrın, imkânsız zorlamanın gelecekte şimdiye uzanan hediyesidir iyimserlik. Uğraşırısın, olmaz gibi görünen, tam da unuttuğun an karşında... Vazgeçmezsin, vazgeçmeyişi bitap düşer, iyimserlik umut ışığının ellerinde... Direnirsin, pazılarına kuvvet ekler iyimserlik; sabredersin, olmaz olurlaşı; zorlarsın, kırılan yerden yeni bir ışık belirir, iyimserlikten... Hiçbir zaman vazgeçmemenin adıdır iyimserlik. En yorgun anında bile kalkıp yürümenin, bıraktığın yerden devam etmenin, "düşmana inat, bir gün daha" yaşama iradesinin sembolik karşılığı...

İyimserlik rutin iyi hissedıştır. Farkında olunmadan alınan nefesin vücudu ha bire yenilemesinde olduğu gibi kaybedilmeyen iyimserlik ruha biteviye canlılık bahşeder. İyimserliktendir hücrelerin yenilenmesi; iyimserliktendir geçmiş şimdinin üzerinden atlayıp geleceğe dokunur; iyimserliktendir şafak güneşi, karanlık yıldızları, bulutlar yağmuru çağırır. İyimserliktendir kaya yarılr, ortasından baş verir incir çekirdeği, iyimserliktendir kısır doğurganlaşı, iyimserliktendir deniz kurur yol olur, çöl göle döner. İyimserlik nefreti aşka bitiştirir, hayal kırıklığını hayalle buluşturur. İyimserlik sevgi mücadelesinin eridir. Mücadele tam kaybedildi derken son narayı atan duygudur iyimserlik; bu ısrar, bu amansız vazgeçmeyişi kötü duyguları sindirir, korkutur, geriye iter, umudunu yitirmiş iyi duyguları harekete geçirir, zafere ulaştırır.

Selam iyimserliktir, tebessüm iyimserliktir, tomurcuk iyimserliktir, ışkın iyimserliktir, hediye iyimserliktir ve bu küçük yekınmelerdir sevgi bahçesini imar eden. Selam veririz ve iyimserlik bize şunu der: Münasebet hâlâ devam ediyor, ardından yakınlaşmaya dair bir umut, ardından yakınlaşmanın sevgisi... Tomurcuk açar ve şunu söyler: Artık kabuğumdan çıktım ve buradayım, göğün altında, sularla; hemen ardından gelir çiçeğe durmaya hazır umut ve o umudun göğsünde meyve veren yaşam sevinci... Dallar ışkına durur ve şunu fısıldar: Gölgeler büyüyecek umutla, gölgeler meyveleri güneşten koruyacak sevgiyle. Hediye ulaşır ve anlamı şudur: Bir hediye aldım, demek ki umut var, bir hediye vermeliyim çoğalsın sevinçler... İyimserlik iyiliğin ortak paydasıdır, gök gibi kuşatır varlığı ve iyilik ateşi de orada yanar, iyilik esintisi de orayı dolaşır, iyilik ışığı da oraya dokunur, iyilik suyu da orada şırıldar, iyilik toptrağı

da orada doğurmaya hazırlanır. Kökü iyidir iyimserliğin ve iyi kökün dalları da meyvesi de iyi olmak gerektir.

İyimserlik donmak üzere olan kış sabahına güneşten haber getirir. Betonlaşan toprağı ortadan ikiye yarar, tomurcuğa baharı haber verir. Ölmekte olan hastaya hayatı fısıldar, ölüm iyiliği bile varlığını iyimserliğe borçludur. Bak, der iyimserlik her şey bitti ve yeniden başladı. Ölüm iyiliği ölümün hayat hediyesidir, bir kandırma, bir göz boyayıcılık değildir o, ölümün içine yayılan hayatı ölmeden önce son kez gösterip ölüm acısını azaltmak, ölüm üzerinden yeni bir hayata hazırlamaktır. İyimserlik sayesinde ölüm bile yumuşak elbiseler giyerek karşılar hayatı.

Yokluktan varlığa geçişin kıkırdak noktasında durur iyimserlik. Olumsuz duygulardan olumlu duygulara bir geçiş kipidir. Yokluktan varlığa süzülmenin de kötünden iyiye geçmenin de nefretten aşka ulaşmanın da geçiş noktasıdır. İyimserlik olmasa hiçbir hasta iyileşemez, hiçbir kötülük iyiliğe evrilemez, hiçbir nefret kendini ansızın aşkın kucağında bulamazdı. İyimserlik öylesine hayatın içinde, öylesine yaşama bağlı, öylesine yaşam ile iç içedir ki o olmasa ne geçmişini geride bırakıp şimdinin huzurlu kollarına bırakabilirdik kendimizi ne de ondan sıyrılıp geleceğin bilinmezliklerine terk edebilirdik kendimizi. Geçmiş ile geleceği birbirine bağlayan bütün şimdiler geçmişe “elveda”, geleceğe “merhaba” derken iyimserliğin gözlerinin içine bakar. Ve o gözlerin içinde bazen geçmiş geleceğe dönüşür, bazen de gelecek geçmişin hediyesi olarak görünür. İçinden neyin çıkacağı belli olmasa da o hediyeye ne vakit yönelse içinde hep ilk heyecan, insan...